

Єврейська мелодія
(З Байрона)

Смутна моя душа. Мерщій, співець, мерщій!
Аж ось я арфу маю:
Нехай персти твої перебіжать по ній
І збудять в струнах звуки раю.
І коли ще не всі мої надії — прах,
Вони з грудей моїх озвуться,
І коли крапля сліз в застиглих є очах,
Вони розтануть і проллються.

Твій диким буде спів? Нехай! Як мій вінець,
Гноблять мене веселі звуки!
Тож я кажу тобі: я хочу сліз, співець,
А чи порвуться груди з муки.
Згодовувало їх страждання і відчай,
Каралися вони, безмовні;
І грізна мить прийшла — тепер вони украй
Смертельної трутизни повні.

Перекладач: Л. С. Первомайський